

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.023/1/V
van 3 september 2025

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
22. Mai 2014 über die selbstständigen Tagesmütter/-väter’

Op 18 juli 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Sociale Aangelegenheden, Huisvesting en Gezondheid van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 4 september 2025,^{*} een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 22. Mai 2014 über die selbstständigen Tagesmütter/-väter’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 26 augustus 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en David D’HOOGHE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Ronald VAN CROMBRUGGE, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 september 2025.

*

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap strekt tot wijziging van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 ‘über die selbstständigen Tagesmütter/-väter’, en heeft tot doel de rechten van zelfstandige onthaalouders op de door de Duitstalige Gemeenschap toegekende subsidies te verduidelijken wanneer deze personen in de loop van het jaar van sociaal statuut veranderen.

Artikel 1 van het ontwerp strekt tot wijziging van artikel 29.2 van het besluit van 22 mei 2014, en voegt een nieuwe paragraaf 4 in dat artikel in. De ontworpen paragraaf bepaalt dat zelfstandige onthaalouders die in de loop van een jaar veranderen van sociaal statuut, voor hun volledige activiteit als zelfstandig onthaalouder in het jaar waarin ze van sociaal statuut veranderen, de subsidie ontvangen waarop ze overeenkomstig artikel 29.2, § 1, recht hebben.

Artikel 2 strekt tot wijziging van artikel 32 van het besluit van 22 mei 2024, en voegt een nieuw vierde lid in dat artikel in tussen het derde lid en het vierde lid, dat het vijfde lid wordt. Het ontworpen lid bepaalt dat de zelfstandige onthaalouders die van sociaal statuut veranderen in de loop van een jaar, het betreffende bewijs onmiddellijk na de verandering indienen.

Artikel 3 regelt de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 1 januari 2025.

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 12, tweede lid, 1°, 3 en 4°, van het decreet van 31 maart 2014 ‘über die Kinderbetreuung’. Luidens deze bepaling bepaalt de Regering van de Duitstalige Gemeenschap de voorwaarden voor de toekenning van subsidies voor kinderopvang, het bedrag van de subsidies, en de procedures voor de aanvraag en de uitbetaling ervan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

4. Het is niet duidelijk wat de draagwijdte is van het woord “können” in het ontworpen artikel 29.2, § 4, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014. Gaat het om een loutere mogelijkheid, in functie van de voorkeur vanwege de betrokken onthaalouders? Of gaat het om een verplichting, maar dan is het woord “können” niet juist.

Bovendien is niet duidelijk of de betrokken bepaling geldt voor elke verandering van sociaal statuut, zowel van hoofdberoep naar bijberoep, als *vice versa*.

5. In functie van het antwoord op de voormelde vragen, rijst ook de vraag of er een goede reden voorhanden is om de onthaalouder die bijvoorbeeld op 1 december van het jaar wijzigt van sociaal statuut, bijvoorbeeld van zelfstandige in hoofdberoep naar zelfstandige in bijberoep, voor het hele jaar te subsidiëren op basis van het statuut dat hij enkel in die laatste maand aanneemt.

Artikel 2

6. Het ontworpen artikel 32, vierde lid, van het besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap van 22 mei 2014 bepaalt dat de zelfstandige onthaalouders die van sociaal statuut veranderen in de loop van een jaar, het betreffende bewijs onmiddellijk na de verandering indienen. De term “unverzüglich” is potentieel onduidelijk. Het verdient aanbeveling om een uiterste datum te bepalen waarbinnen het bewijs dient te worden ingediend.

Artikel 3

7. Artikel 3 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2025. Aldus wordt aan het besluit een retroactieve werking toegekend. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

In de mate dat het ontwerp ertoe strekt om een voordeel toe te kennen, bestaat er tegen de retroactieve werking geen bezwaar. Dit hangt evenwel af van de antwoorden op de vragen die met betrekking tot artikel 1 van het ontwerp werden gesteld.

Hoe dan ook dient erop te worden gewezen dat de retroactiviteit onwerkbaar is met betrekking tot artikel 2 van het ontwerp, aangezien de onthaalouders die van sociaal statuut zijn veranderd (of nog veranderen) voordat het besluit werd bekendgemaakt vanzelfsprekend niet onmiddellijk het bewijs van deze wijziging kunnen indienen. Bijgevolg dient wat deze situatie betreft in een overgangsregeling te worden voorzien.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jeroen VAN NIEUWENHOVE